

اوج علی مسکویه بوده عمر زنده بودندی همانا زیاده از ده هزار فرساز  
 آندی چه با وجود انواع فتنه و مصایب و محن و نوائب که برین  
 چنانچه در واقع شغل و سعی ظلم در اتصال ایشان هنوز قریب  
 بدو است هزار نفر از ایشان در بلا و متفرقه می شده و در هر صحنی  
 که معاصی انحضرت بوده چون عین اعتبار کنند درین مدت چهار  
 صد سال هر یک مثل این عدد زیاده شود و ازینجا معلوم کرد  
 که اگر چهار صد سال کسی نبرد و توالد و شانس برقرار باشد  
 عددی در غایت کثرت حاصل شود و چون ضعیف این مدت  
 تضاعیف عدد استخوان بر طریق تضاعیف است منتظر  
 از عدد عدد و احصا برین رود و بسبب نامون در عدد  
 ربع مسکون که حکما و مهندسان مقیاس قیاس بر مانی و معیار  
 مقدمات عیانی مساحت نموده اند چون بر افراد انسانی  
 منت است رود و هر یک را انقدر زمین نرسد که بای بران نهند و  
 بایستند یا اگر خواهند که همه دست برده باشند و همه چسبیده باشند  
 در روی زمین بکنند جرجای نشستن و خفتن و حرکات ضروری

ش

و هیچ موضع جهت دفع فضلات و عمارت و زراعت نماید و چون این  
 در مدت تحت تصد سال بلکه کمتر از آن باشد در اضعاف آن چگونه خواهد بود  
 بستنای و ام حیات و کرامت است ممت از جمله خیالات ارباب عمارت  
 و ضلالت اصحاب جهالات تواند بود و عاقل باید که مراتب خاطر را  
 از رنگ چنین که و رات صاف دارد و تعیین تصور نماید که آنچه در نظام  
 عالم مشاهده می رود بر وجه اجمال و طریق اجمال است و توهم زیادتی بر آن  
 توهم فاسد اما کسی که تنای و ام حیات جسمانی نکند و لیکن از طول  
 امل از روی عمر در از زیاده از حد اعتدال نماید باید که بداند که عمارت  
 غرض از امتداد عمر لذات مترتبه بر آن تواند بود و معلوم است که در این  
 نام قوی روی با بخلط اند و جو اسس ظاهره باطن کلان با بد لذت  
 صحت که اصل جمع لذا است مفسود کرده و من بقره نکند و کفایت  
 نام احوال و مراجع شده قوت بضعف و صحت بعلت و عرت  
 تبدیل شود و چنانچه این اولاد از طول شوند و بعلاوه مردم بقران  
 در مطلق بغوات مجرمی هر ساعت بمصیبت و هر لحظه بر ذلتی مبتلا شود  
 پس حکمت است که طلب عمر زیاده از حد اعتدال کرده باشد طالب این

Copyrighted by King Fahd University